

Euroopan juutalaiskongressi järjestää vuosittaisen kansainvälisen holokaustin muistopäivän tilaisuuden 26. tammikuuta 2022 yhdessä Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajavaltion Ranskan ja Ranskan juutalaisinstituutioita edustavan neuvoston kanssa.

Zipora Feiblowitsch syntyi 95 vuotta sitten 27. tammikuuta kylässä, joka on nykyisen Romanian alueella. Hän eli onnellisen lapsuuden, mutta kaikki muuttui, kun hänen ja luokkatoverien oli pakko lopettaa koulunkäynti 14-vuotiaina. Mikä oli hänen rikoksensa? Hän oli juutalainen.

Seuraavia vuosia leimasi pelko, kun säädettiin lisää lakeja, joilla juutalaisyhteisöä vainottiin. Ziporan ja hänen perheensä täytyi elää piilossa. Sitten pelko muuttui hirveäksi julmuudeksi, kun heidät vietiin Auschwitziin vuonna 1944.

Zipora oli yksi hyvin harvoista eloonjääneistä. Hänen perheensä ja miljoonat muut murhattiin armotta kirottujen rautaporttien takana.

Auschwitz-Birkenaun keskitysleiri vapautettiin 77 vuotta sitten, ja holokaustin kauhujen muistaminen on erittäin tärkeää vielä nytkin.

Vuosikymmenten yrityksistä huolimatta emme ole vieläkaan pystyneet torjumaan syrjintää ja antisemitismia.

Pelko on edelleen olemassa, koska antisemitismi on edelleen olemassa ja koska päivittäin uhataan perusoikeutta elää ilman syrjintää, joka perustuu sukupuoleen, rotuun, etniseen alkuperään tai seksuaaliseen suuntautumiseen.

Liian usein kuulemme, että joku on hyökännyt tai suunnitellut hyökkäävänsä synagogaan. Liian monet elävät pelossa.

Antisemitistiset salaliittoteoriat ovat lisääntyneet viime vuosina. Disinformaatio ja yhteisöjen vastainen väkivalta liikkuvat vaivatta verkosta sen ulkopuolelle ja takaisin.

Pelko on läsnä, koska uhka on yhä olemassa.

Tämä on meidän yhteinen epäonnistumisemme.

Tarvitaan lisätoimia, jotta jokainen eurooppalainen tuntisi olonsa turvallisiksi. Jokaisen täytyy saada uskoa vapaasti, mitä tahansa haluaa, ja olla sellainen kuin haluaa olla. Tämä on Eurooppamme ydin.

Sukupolvellamme on velvollisuus opettaa, mitä historiasta on opittu, ja muistuttaa nuoriamme siitä, kuinka alas ihmiskunnan annettiin vajota. Jos emme enää puhu holokaustista, nämä kauheudet unohtuvat vähitellen.

”Älkää lopettako holokaustista puhumista, koska jos emme puhu siitä, holokaustin kieltäjiä kyllä riittää meidän jälkeemme.” Tämä on Ziporan viesti meille. Tammikuun 27. päivänä meidän kaikkien täytyy muistaa.

Se on yhteinen velvollisuutemme.

Simone Veil – Auschwitzin vanki numero 78651 – oli suorilla vaaleilla valitun Euroopan parlamentin ensimmäinen puhemies. Euroopan parlamentin velvollisuus on muistaa instituutiona mutta myös henkilötasolla.

Tänään muistamme kauheudet, joita tehtiin juutalaisille ja kaikille holokaustin uhreille. Muistelemme myös Auschwitzin keskitysleirin vapauttamista. Vapauttaminen oli merkki siitä, että vielä oli toivoa.

Euroopan parlamentti tuomitsee antisemitismin nousun.

Euroopan parlamentti jatkaa eurooppalaisten arvojemme ja ihmisoikeuksien puolustamista, jotta syrjintä saadaan loppumaan.

Se on yhteinen velvollisuutemme.

Emme koskaan unohda.

Jatkamme taistelua.

Tämän Euroopan parlamentti lupaa teille.